

Elia - Nummer Twee

Profetische Kenmerken

Jeff Pippenger

2023-09-27

In het vorige artikel hebben wij Elia als een symbool geïdentificeerd. In overeenstemming met de regels van William Miller kunnen „symbolen” meer dan één betekenis hebben. Daarom kan Elia als symbool ook één deel vertegenwoordigen van het tweevoudige symbool van Elia en Mozes. Het tweevoudige symbool van Elia en Mozes loopt door het gehele boek Openbaring heen, en onzeker te zijn over wat dit tweevoudige symbool voorstelt, betekent onzeker te zijn over de boodschap in het boek Openbaring die kort vóór het sluiten van de genadetijd wordt ontsloten. Om deze reden zullen wij ons nu specifiek richten op bepaalde profetische kenmerken die met het symbool van Elia worden geïdentificeerd.

Wij hebben drie voornaamste getuigen om die profetische kenmerken vast te stellen. Die getuigen zijn de profeet Elia, Johannes de Doper en William Miller, die door de inspiratie worden aangewezen als onderling verwisselbare symbolen.

“Duizenden werden ertoe gebracht de door William Miller verkondigde waarheid te aanvaarden, en dienstknechten van God werden verwekt in de geest en kracht van Elia om de boodschap te verkondigen. Gelijk Johannes, de voorloper van Jezus, voelden zij die deze plechtige boodschap predikten zich gedrongen de bijl aan de wortel van de boom te leggen en de mensen op te roepen vruchten voort te brengen, der bekering waardig. Hun getuigenis was erop berekend de gemeenten op te wekken en krachtig te treffen, en hun ware karakter te openbaren. En toen de plechtige waarschuwing om te vluchten voor de toekomstige toorn werd verkondigd, ontvingen velen die met de gemeenten verbonden waren de genezende boodschap; zij zagen hun afdwalingen in, en met bittere tranen van berouw en diepe zielsangst verootmoedigden zij zich voor God. En toen de Geest van God op hen rustte, hielpen zij de roep doen weerklinken: ‘Vreest God en geeft Hem heerlijkheid; want het uur van Zijn oordeel is gekomen.’” Early Writings, 233.

Elia, Johannes de Doper en Miller ontvingen een specifieke geest die hun werk leidde en bepaalde. Hun getuigenis was „berekend om de kerken op te wekken en krachtig te beïnvloeden en” het „werkelijke karakter” van die kerken „te openbaren”. Of het nu was in de tijd van Achab, van Johannes de Doper of van William Miller, de kerken tot welke zij zich richtten, bezaten allen een Laodiceïsche blindheid die zo diep en duister was dat de boodschap even rechtstreeks moest zijn als het leggen van „de bijl aan de wortel van de boom”. Zij omvatte de aankondiging van het sluiten van de genadetijd, wat in het geval van Johannes de Doper de waarschuwing was voor „de toorn” die „op handen” was om „te komen”. Millers boodschap, waarin hij verkondigde: „Vreest God en geeft Hem heerlijkheid; want het uur van Zijn oordeel is gekomen”, was eveneens een waarschuwing voor de toorn die komen zou.

„De stem van Johannes werd verheven als een bazuin. Zijn opdracht luidde: ‘Maak Mijn volk hun overtreding bekend, en het huis van Jakob hun zonden’ (Jesaja 58:1). Hij had geen menselijke geleerdheid verworven. God en de natuur waren zijn leermeesters geweest. Maar er was iemand nodig om de weg vóór Christus te bereiden, die moedig genoeg was om zijn stem te laten horen als de profeten van ouds, en het ontaarde volk tot bekering op te roepen.”
Selected Messages, boek 2, 148.

Elia gebood dat zijn generatie die dag zou kiezen of zij God of Baäl wilde dienen, en die generatie antwoordde geen woord, wat neerkomt op het kiezen van Baäl.

“Nooit was er grotere behoefte aan getrouwe waarschuwingen en bestraffingen, en aan nauwgezet, onomwonden handelen, dan juist in deze tijd. Satan is met grote macht neergedaald, wetende dat zijn tijd kort is. Hij overspoelt de wereld met aangename verzinsels, en het volk van God heeft het graag dat men hun vleierende dingen spreekt. Zonde en ongerechtigheid worden niet verafschud. Mij werd getoond dat Gods volk krachtiger, vastberadener pogingen moet doen om de oprukkende duisternis terug te dringen. Het indringende werk van de Geest van God is nu nodig als nooit tevoren. Geestelijke afgestomptheid moet worden afgeschud. Wij moeten ontwaken uit de traagheid die tot ons verderf zal blijken te zijn, tenzij wij haar weerstaan. Satan oefent een machtige, beheersende invloed uit op de gedachten. Predikers en volk verkeren in gevaar zich aan de zijde van de machten der duisternis te bevinden. Er bestaat nu niet zo iets als een neutrale positie. Wij zijn allen beslist vóór het rechte of beslist met het verkeerde. Christus zei: ‘Wie niet met Mij is, is tegen Mij; en wie niet met Mij vergadert, verstroot.’” Testimonies, deel 3, 327.

Johannes noemde „de ontaarde natie” van zijn geschiedenis „een addereengebroad”. De millerieten identificeerden uiteindelijk de ontaarde natie van hun geschiedenis als de dochters van Babylon. Noch Elia, noch Johannes, noch Miller was een theoloog. Zij waren allen geroepen uit de gewone kringen van het leven.

„De waarheid zoals zij is in Jezus, zoals zij door Hem werd verkondigd toen Hij gehuld was in de wollige wolk, is werkelijkheid en waarheid in onze tijd, en zal even zeker het verstand van de ontvanger vernieuwen als zij in het verleden verstand en geest heeft vernieuwd. Christus heeft verklaard: ‘Als zij naar Mozes en de Profeten niet luisteren, zullen zij zich ook niet laten overtuigen, al zou iemand uit de doden opstaan.’ (Lukas 16:31).”

„Als volk moeten wij de weg des Heeren bereiden, onder de overkoepelende leiding van de Heilige Geest, voor de verbreiding van het evangelie in zijn zuiverheid. De stroom van levend water moet in zijn loop dieper en breder worden. Op alle arbeidsvelden, nabij en veraf, zullen mensen worden geroepen van de ploeg en uit de meer gewone commerciële beroepen die de geest grotendeels in beslag nemen, en zij zullen worden opgeleid in samenwerking met mannen die ervaring hebben — mannen die de waarheid verstaan. Door de wonderbaarlijkste werkingen Gods zullen bergen van moeilijkheden worden weggenomen en in de zee geworpen. Laat ons arbeiden als mensen die de kracht van de waarheid, zoals die is in Jezus, hebben ervaren.”

„Er zal in deze tijd een reeks gebeurtenissen plaatsvinden die zullen openbaren dat God Meester is over de situatie. De waarheid zal worden verkondigd in duidelijke, onmiskenbare taal. Degenen die de waarheid prediken, zullen ernaar streven de waarheid te tonen door een welgeordend leven en een godvruchtige wandel. En terwijl zij dit doen, zullen zij krachtig worden in het verdedigen van de waarheid en in het geven daaraan van de zekere toepassing die God eraan heeft gegeven.”

„Wanneer de mannen die de waarheid hebben gekend en onderwezen, zich wenden tot menselijk inzicht en aan misleide geesten hun eigen schotel vol verzinselfs voorzetten, dan is het hoog tijd dat zij die eens arbeiders in het evangelisatiewerk zijn geweest, maar zijn afgedwaald naar het beheer van restaurants, levensmiddelenwinkels en andere commerciële werkzaamheden, in het gelid komen, hun Bijbels ijverig bestuderen en, met het Woord van God in de hand, de Bijbelse waarheid, het geestelijke voedsel, uitdelen in samenwerking met de hemelse engelen. Dit werk roept nu met luide stem om arbeiders van goddelijke aanstelling. De Almacht zal dan tot de bergen van moeilijkheden zeggen: Word weggenomen en in de zee geworpen.” Paulson Collection, 73, 74.

Elia, Johannes en Miller waren en vertegenwoordigen derhalve mannen die uit de „meer gewone” „beroepen” geroepen zijn, want „de mannen” die voorheen de waarheid hadden onderwezen, „wenden zich uiteindelijk af tot menselijk inzicht en delen aan misleide geesten hun eigen schotel van fabels uit.” De gewone mannen die geroepen worden, zullen „de zekere toepassing” van de bijbelse profetie geven zoals „God die heeft gegeven.” Tweemaal heeft Zuster White in de passage „bergen” aangeduid als „bergen van moeilijkheden.” Het werk van deze mannen omvatte het slechten van „elke berg.” Het werk dat wordt volbracht door de gewone mannen die van de ploeg van nederige omstandigheden geroepen werden, vertegenwoordigt het werk van het vaststellen van de juiste bijbelse methodologie, in tegenstelling tot de schotels van menselijke fabels die door de theologen van die tijd worden uitgedeeld.

“Het werk van Johannes de Doper, en het werk van hen die in de laatste dagen uitgaan in de geest en kracht van Elia om het volk uit zijn onverschilligheid wakker te schudden, is in vele opzichten hetzelfde. Zijn werk is een type van het werk dat in deze tijd gedaan moet worden. Christus zal voor de tweede maal komen om de wereld in gerechtigheid te oordelen. De boodschappers van God die de laatste waarschuwingsboodschap dragen die aan de wereld gegeven moet worden, moeten de weg bereiden voor Christus’ tweede komst, zoals Johannes de weg bereidde voor Zijn eerste komst. In dit voorbereidende werk zal ‘elk dal verhoogd worden, en elke berg zal verlaagd worden; en het kromme zal recht gemaakt worden, en de ruwe plaatsen effen’, want de geschiedenis zal zich herhalen, en opnieuw zal ‘de heerlijkheid des Heeren geopenbaard worden, en alle vlees tezamen zal het zien; want de mond des Heeren heeft het gesproken.’” Southern Watchman, 21 maart 1905.

De kenmerken van de drie hervormers die door Jesaja werden aangeduid, zijn dat elke vallei verheven zal worden, elke berg vernederd zal worden, het kromme recht gemaakt zal worden en de ruwe plaatsen effen gemaakt zullen worden. De weg des Heeren, die bereid wordt door de valleien te verheffen, de bergen te vernederen, het kromme recht te maken en de ruwe plaatsen effen te maken, is de oude paden.

De stem van hem die roept in de woestijn: Bereidt de weg des Heeren, maakt recht in de wildernis een baan voor onze God. Elk dal zal verhoogd worden, en elke berg en heuvel zal vernederd worden; en het kromme zal recht gemaakt worden, en de oneffen plaatsen tot een vlakke. En de heerlijkheid des Heeren zal geopenbaard worden, en alle vlees tezamen zal haar zien; want de mond des Heeren heeft het gesproken. Jesaja 40:3–5.

Toen de redetwistende Joden Johannes de Doper vroegen of hij de komende Elia was, antwoordde hij dat hij het niet was, maar identificeerde hij zich vervolgens met de passage uit Jesaja.

En dit is het getuigenis van Johannes, toen de Joden priesters en Levieten uit Jeruzalem zonden om hem te vragen: Wie zijt gij? En hij beleed en loochende het niet, maar beleed: Ik ben de Christus niet. En zij vroegen hem: Wat dan? Zijt gij Elia? En hij zei: Ik ben het niet. Zijt gij die profet? En hij antwoordde: Neen. Toen zeiden zij tot hem: Wie zijt gij, opdat wij hun antwoord mogen geven die ons gezonden hebben? Wat zegt gij van uzelf? Hij zei: Ik ben de stem van een die roept in de woestijn: Maakt recht de weg des Heeren, zoals de profet Jesaja gezegd heeft. Johannes 1:19–23.

De voorbereiding van de „weg des Heren” duidt de methodologie aan die de engelen Miller ertoe brachten te begrijpen en toe te passen om het bijbelse begrip van de „weg” voor te bereiden waarop de mensen moesten wandelen. Iedere „berg” moest vernederd worden, want de bergen van de bijbelse profetie vertegenwoordigen waarheden die op het eerste gezicht blijkbaar te moeilijk zijn om te begrijpen. Om de heerlijke heilige berg van Daniël hoofdstuk elf vers vijfenveertig te verstaan, die de koning van het noorden tracht te veroveren, moet men eerst de letterlijke heerlijke heilige berg in Jeruzalem identificeren, die profetisch de geestelijke heerlijke heilige berg definieert. Om de berg te verklaren die als Armageddon wordt aangeduid, wat berg van Megiddo betekent, moet men naar het letterlijke Megiddo gaan. De profetische moeilijkheden die als moeilijk worden voorgesteld, worden weggenomen wanneer het beginsel wordt toegepast dat het begin van een zaak het einde van een zaak illustreert.

De methodologie die door Jesaja wordt vertegenwoordigd, door Johannes wordt aangehaald en door Miller wordt uiteengezet, verheft iedere vallei. Of het nu de „vallei van het gezicht” in Jesaja tweeëntwintig betreft, de „vallei van dorre doodsbeenderen” in Ezechiël, of de „vallei van Josafat” in het boek Joël — de methodologie die berust op het juiste begrip van het karakter van Christus, zoals voorgesteld als Palmoni, de Wonderbare Teller, in de Milleritische geschiedenis, of als Alfa en Omega, de wonderbare taalkundige, in onze geschiedenis, is hetgeen de profetische waarheden verheft die in de „valleien” van Gods Woord worden voorgesteld.

De kromme dingen die rechtgemaakt moeten worden en de oneffen plaatsen die effen gemaakt worden, vertegenwoordigen het werk van het corrigeren van de gebruiken en overleveringen die door een Laodiceïsch priesterschap worden aangewend om hun vergiftigde schotels vol fabels te handhaven. Het werk van Elia wordt uitdrukkelijk aangewezen als de juiste bijbelse methodologie, in tegenstelling tot de fabels van de theologen en priesters. Dat werk wordt volbracht door „gewone mensen”, niet door de geschoolde priesters en theologen. Binnen de profetische kenmerken van deze drie getuigen ligt ook het eenvoudige feit besloten dat de nog komende Elia een man zal zijn.

Die opmerking lijkt misschien onbelangrijk, maar terwijl de theologen van het adventisme hun fabels trachten te handhaven, hebben zij een passage van Zuster White genomen waarin zij in de toekomstige tijd spreekt over een man die zou komen in de geest en kracht van Elia, en daaraan voegen zij hun eigen verklarende fabel toe en houden vol dat Zuster White over zichzelf sprak.

„Profetie moet worden vervuld. De Heere zegt: ‘Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag van de Heere komt.’ Iemand moet komen in de geest en kracht van Elia, [Zie appendix.] en wanneer hij verschijnt, kunnen mensen zeggen: ‘U bent te ernstig, u legt de Schriften niet op de juiste wijze uit. Laat mij u zeggen hoe u uw boodschap moet verkondigen.’”

“Er zijn velen die geen onderscheid kunnen maken tussen het werk van God en dat van de mens. Ik zal de waarheid spreken zoals God die mij geeft, en ik zeg nu: als u blijft vitten en een geest van tweedracht koestert, zult u de waarheid nooit leren kennen. Jezus zei tot Zijn discipelen: ‘Ik heb u nog vele dingen te zeggen, maar gij kunt die nu niet dragen.’ Zij verkeerden niet in een toestand om heilige en eeuwige dingen naar waarde te schatten; maar Jezus beloofde de Trooster te zenden, die hun alle dingen zou leren en hun indachtig zou maken al wat Hij hun gezegd had.”

“Broeders, wij moeten ons vertrouwen niet op de mens stellen. ‘Laat af van de mens, wiens adem in zijn neus is; want waarin is hij te achten?’ U moet uw hulpeloze zielen aan Jezus ophangen. Het past ons niet te drinken uit de bron van het dal wanneer er een bron in de berg is. Laten wij de lagere stromen verlaten; laten wij tot de hogere bronnen komen. Indien er een punt van waarheid is dat u niet begrijpt, waarover u het niet eens bent, onderzoek het dan, vergelijk Schrift met Schrift, laat de schacht van de waarheid diep neerdalen in de mijn van Gods woord. U moet uzelf en uw opvattingen op het altaar van God leggen, uw vooropgezette denkbeelden wegdoen, en de Geest van de hemel u in alle waarheid laten leiden.” Testimonies to Ministers, 475, 476.

“Iemand zal komen in de geest en kracht van Elia”: deze woorden zijn door sommigen ten onrechte toegepast op een bepaalde persoon van wie men dacht dat hij zou verschijnen met een profetische boodschap na het leven en werk van mevr. White. De drie alinea's waaruit dit artikel bestaat, getiteld “Laat de hemel leiden”, vormen slechts een klein gedeelte van een toespraak die Ellen White hield in Battle Creek, Michigan, op de ochtend van 29 januari 1890. Toen deze werd gepubliceerd in de Review and Herald van 18 februari 1890, droeg zij de titel “Hoe een omstreden leerstellige kwestie tegemoet te treden”. Andere uittreksels uit dit artikel, die grotendeels zijn gebruikt om bepaalde bladzijden van dit deel aan te vullen, zijn te vinden op de bladzijden 23, 104, 111, 119, 158, 278 en 386. Het artikel is in zijn geheel herdrukt in Selected Messages 1:406–416, waarbij het gedeelte dat het uittreksel vormt met de titel “Laat de hemel leiden” voorkomt op bladzijden 412 en 413. Wanneer het artikel in zijn geheel wordt gelezen, wordt duidelijk dat Ellen White in deze verklaring, afgelegd iets meer dan een jaar na de Conferentie van Minneapolis tegenover een groep in Battle Creek, over haar eigen bediening sprak. Sommigen waren kritisch geworden ten aanzien van haar werk. Merk op dat Ellen White in de alinea die voorafgaat aan die welke in dit deel op bladzijde 475 voorkomt, verklaart:

“Wij behoren in een toestand te komen waarin elk verschil zal wegsmelten. Indien ik meen dat ik licht heb, zal ik mijn plicht doen door het naar voren te brengen. Stel dat ik anderen zou raadplegen aangaande de boodschap die de Heere mij aan het volk zou laten geven, dan zou de deur gesloten kunnen worden, zodat het licht degenen tot wie God het gezonden had, niet zou bereiken. Toen Jezus Jeruzalem binnenreed, ‘begon de gehele menigte van de discipelen zich te verblijden en God met luider stem te prijzen om al de krachtige werken die zij gezien hadden; zeggende: Gezegend is de Koning Die komt in de Naam des Heeren; vrede in de hemel en heerlijkheid in de hoogste hemelen. En sommigen van de Farizeeën uit de schare zeiden tot Hem: Meester, bestraf Uw discipelen. En Hij antwoordde en zeide tot hen: Ik zeg u, dat, indien dezen zouden zwijgen, de stenen terstond zouden roepen’ (Lukas 19:37–40).

„De Joden trachtten de verkondiging van de boodschap tegen te houden die in het Woord van God was voorzeggd.”

“Dan verwijst zij opnieuw naar haar eigen ervaring:

“Profetie moet in vervulling gaan. De Heere zegt: “Zie, Ik zend ulieden den profeet Elia, eer dat die grote en vreselijke dag des HEEREN komen zal” (Maleachi 4:5). Iemand moet komen in de geest en de kracht van Elia, en wanneer hij verschijnt, kunnen mensen zeggen: “U bent te ernstig, u legt de Schriften niet op de juiste wijze uit.”—Selected Messages, deel 1, 412.

“Dat zij naar haar eigen ervaring verwees, blijkt ook duidelijk uit de alinea die volgt, waarin zij verklaart:

“Ik zal de waarheid spreken zoals God die mij geeft....” Aanhangsel bij Testimonies to Ministers.

Het feit dat Ellen White de fabels van de theologen en leiders van haar tijd moest bestrijden, levert geen enkel bewijs dat zij zichzelf aanwees als de „man” die in de toekomst zou komen in de geest en de kracht van Elia. Waar is enig bewijs van Ellen Whites vele tegenstanders binnen het adventisme die de methode van bijbelse toepassing aanvallen die zij hanteerde? Waar is haar ooit gezegd: „u legt de Schriften niet op de juiste wijze uit”? Zij maakt duidelijk kenbaar dat er aan het einde van de wereld een beweging van mensen zou zijn die bekrachtigd zou worden door de geest en de kracht van Elia, en er bestaat geen legitieme manier om te suggereren dat zij meende dat die beweging van de luide roep van de derde engel plaatsvond in de tijd waarin zij profeteerde over de toekomstige manifestatie van de kracht van Elia. De Laodiceaanse adventistische theologen zouden hun kudde willen doen geloven dat Zuster White „verwees” naar „haar eigen ervaring” als een vervulling van de profeet Elia die gezonden zou worden vóór de grote en geduchte dag des HEEREN.

Zie, Ik zal u de profeet Elia zenden vóór de komst van de grote en geduchte dag des Heren.
Maleachi 4:5.

Een profetisch kenmerk van Elia als symbool is dat hij een bijbelse methodologie vertegenwoordigt die zich verzet tegen de fabels van een priesterschap dat fabels van gebruiken en tradities opdiend. Zijn werk van het bereiden van de weg („dit is de weg, wandelt daarop”) wordt volbracht door middel van de bijbelse methodologie die zich verzet tegen de leringen van een

verdorven priesterschap. En volgens de drie getuigen Elia, Johannes de Doper en Miller, vergezeld van de getuigenis van zuster White over de toen nog toekomstige verschijning van Elia, zal hij een man zijn, geen vrouw. Wanneer de methodologie van Palmoni en Alpha and Omega juist wordt begrepen, wordt zij niet eenvoudigweg herkend als een geheel van bijbelse regels voor de uitleg van de Schriften, maar als een afschrift van het karakter van Christus, dat Zijn heerlijkheid is.

En de heerlijkheid des Heren zal geopenbaard worden, en alle vlees tezamen zal haar zien; want de mond des Heren heeft het gesproken. Jesaja 40:5.

Christus' eigen karakter wordt vertegenwoordigd door de methode die moet worden aangewend om Zijn Woord te verstaan, want Hij is het Woord.

„De wet van God in het heiligdom in de hemel is het grote origineel, waarvan de voorschriften, gegrift op de stenen tafelen en door Mozes opgetekend in de Pentateuch, een onfeilbaar afschrift waren. Degenen die tot inzicht van dit belangrijke punt kwamen, werden aldus ertoe geleid het heilige, onveranderlijke karakter van de goddelijke wet te zien. Zij zagen, als nooit tevoren, de kracht van de woorden van de Heiland: ‘Eer de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één tittel van de wet voorbijgaan.’ Mattheüs 5:18. Daar de wet van God een openbaring van Zijn wil is, een afschrift van Zijn karakter, moet zij voor eeuwig blijven bestaan, ‘als een getrouwe getuige in de hemel’. Niet één gebod is tenietgedaan; niet één jota of tittel is veranderd. De psalmist zegt: ‘Voor eeuwig, o HEERE, houdt Uw woord stand in de hemelen.’ ‘Al Zijn bevelen zijn betrouwbaar. Zij houden stand voor eeuwig en altoos.’ Psalm 119:89; 111:7, 8.” The Great Controversy, 434.

Zoals de tien geboden een onveranderlijke weergave van het karakter van Christus zijn, zo zijn ook de regels van de profetische uitleg een weergave van Zijn karakter.

„Wij behoren voor onszelf te weten wat het christendom inhoudt, wat waarheid is, wat het geloof is dat wij hebben ontvangen, wat de Bijbelse regels zijn — de regels die ons gegeven zijn door het hoogste gezag. Velen geloven zonder een reden waarop zij hun geloof kunnen gronden, zonder voldoende bewijs aangaande de waarheid van de zaak. Wanneer een denkbeeld wordt voorgesteld dat met hun eigen vooropgezette opvattingen overeenstemt, zijn zij terstond bereid het te aanvaarden. Zij redeneren niet van oorzaak tot gevolg; hun geloof heeft geen waarachtige grondslag, en in de tijd van beproeving zullen zij bevinden dat zij op het zand hebben gebouwd.

„Wie tevreden rust in zijn eigen huidige onvolmaakte kennis van de Schriften, in de gedachte dat dit voldoende is voor zijn zaligheid, rust in een dodelijke misleiding. Er zijn velen die niet grondig toegerust zijn met Schriftuurlijke bewijsgronden, zodat zij in staat zouden zijn dwaling te onderscheiden en alle overlevering en bijgeloof te veroordelen dat als waarheid is opgedrongen. Satan heeft zijn eigen denkbeelden in de aanbidding van God ingevoerd, opdat hij de eenvoud van het evangelie van Christus zou verdorven maken. Een groot aantal van hen die beweren de tegenwoordige waarheid te geloven, weet niet wat het geloof inhoudt dat eenmaal aan de heiligen is overgeleverd—Christus in u, de hoop der heerlijkheid. Zij menen de oude bakens te verdedigen, maar zij zijn lauw en onverschillig. Zij weten niet wat het is om in hun ervaring de werkelijke kracht van liefde en geloof te verweven en die te bezitten. Zij zijn

geen ernstige studenten van de Bijbel, maar lui en onoplettend. Wanneer er verschil van mening ontstaat over Schriftplaatsen, vallen dezen, die niet doelbewust hebben gestudeerd en niet vaststaan in wat zij geloven, van de waarheid af. Wij behoren allen de noodzaak op het hart te drukken om goddelijke waarheid ijverig te onderzoeken, opdat zij weten dat zij weten wat waarheid is. Sommigen maken aanspraak op veel kennis en voelen zich tevreden met hun toestand, terwijl zij niet meer ijver voor het werk hebben, niet vuriger liefde tot God en tot zielen voor wie Christus is gestorven, dan wanneer zij God nooit hadden gekend. Zij lezen de Bijbel niet [met het doel] zich het merg en de overvloed ervan voor hun eigen ziel toe te eigenen. Zij gevoelen niet dat het de stem van God is die tot hen spreekt. Maar indien wij de weg der zaligheid willen verstaan, indien wij de stralen van de Zon der gerechtigheid willen zien, moeten wij de Schriften doelbewust onderzoeken; want de beloften en profetieën van de Bijbel werpen heldere stralen van heerlijkheid op het goddelijke verlossingsplan, welke grote waarheden niet helder worden begrepen.” The 1888 Materials, 403.

Werkelijk een christen zijn betekent zijn zoals Christus. De passage stelt vast dat wij „voor onszelf zouden moeten weten wat het christendom inhoudt.” Zij zegt dat wij „zouden moeten weten” „wat waarheid is.” Wij „zouden moeten weten” „wat het geloof is dat wij hebben ontvangen.” Wij zouden moeten weten „wat de bijbelse regels zijn — de regels die ons gegeven zijn door het hoogste gezag.” Christusgelijk zijn vereist dat men weet wat de bijbelse regels zijn die ons door het hoogste gezag zijn gegeven. Zonder die regels kunnen wij niet Christusgelijk zijn, want de regels die door het hoogste gezag zijn gegeven, zijn een afschrift van Zijn karakter.

Een ander kenmerk van Elia is het werk van het bereiden van de weg voor de boodschapper van het verbond. Elia vertegenwoordigt het werk dat tot stand wordt gebracht gedurende een geschiedenis waarin een vroeger uitverkoren volk wordt voorbijgegaan en tegelijkertijd een nieuw uitverkoren volk wordt gekozen. Deze geschiedenis stelt een reinigingsproces voor dat een volk voortbrengt dat wordt voorgesteld als een reine offerande, in tegenstelling tot het vroegere onreine uitverkoren volk.

Zie, Ik zal Mijn bode zenden, en hij zal de weg voor Mijn aangezicht bereiden; en terstond zal tot Zijn tempel komen de Heere, Die gij zoekt, namelijk de Engel des verbonds, in Denwelken gij lust hebt; zie, Hij komt, zegt de HEERE der heerscharen. Maar wie zal de dag van Zijn komst verdragen, en wie zal bestaan, als Hij verschijnt? Want Hij is als het vuur van een goudsmid en als de zeep der vollers. En Hij zal zitten als een goudsmid en reiniger van zilver; en Hij zal de zonen van Levi reinigen, en Hij zal hen doorlouteren als goud en als zilver, opdat zij de HEERE een offerande in gerechtigheid zullen toebrengen. Dan zal de offerande van Juda en Jeruzalem de HEERE aangenaam zijn, als in de dagen vanouds en als in de vorige jaren. Maleachi 3:1–4.

Johannes de Doper bereidde de weg voor opdat Christus plotseling zou komen en Zijn tempel reinigen. De reiniging van de tempel aan het begin en aan het einde van Christus' bediening was een vervulling van Maleachi, hoofdstuk drie. Johannes was de bode die de weg bereidde voor de Bode van het verbond om de zonen van Levi te louteren.

‘In de reiniging van de tempel kondigde Jezus Zijn zending als de Messias aan en ving Hij Zijn werk aan. Die tempel, opgericht tot woonplaats van de goddelijke Tegenwoordigheid, was bestemd als aanschouwelijk onderwijs voor Israël en voor de wereld. Van eeuwige tijden af was het Gods voornemen dat ieder geschapen wezen, van de stralende en heilige seraf tot de mens, een tempel zou zijn tot inwoning van de Schepper. Door de zonde hield de mensheid op een tempel voor God te zijn. Verduisterd en bezoedeld door het kwaad openbaarde het hart van de mens niet langer de heerlijkheid van de Goddelijke. Maar door de menswording van de Zoon van God wordt het voornemen van de hemel vervuld. God woont in de mensheid, en door reddende genade wordt het hart van de mens opnieuw Zijn tempel. God had bepaald dat de tempel te Jeruzalem een voortdurende getuige zou zijn van de hoge bestemming die voor iedere ziel openstaat. Maar de Joden hadden de betekenis van het gebouw waarop zij met zoveel trots zagen, niet begrepen. Zij gaven zichzelf niet over als heilige tempels voor de goddelijke Geest. De voorhoven van de tempel te Jeruzalem, vervuld van het rumoer van onheilige handel, stelden maar al te waarachtig de tempel van het hart voor, bezoedeld door de aanwezigheid van zinnelijke hartstocht en onheilige gedachten. Door de tempel te reinigen van de kopers en verkopers van de wereld kondigde Jezus Zijn zending aan om het hart te reinigen van de bezoedeling van de zonde,—van de aardse begeerten, de zelfzuchtige lusten, de kwade gewoonten die de ziel verderven. “En de Heere, Die gij zoekt, zal plotseling tot Zijn tempel komen, namelijk de Engel des verbonds, in Denwelken gij lust hebt; zie, Hij komt, zegt de HEERE der heirscharen. Maar wie zal de dag van Zijn komst verdragen, en wie zal standhouden wanneer Hij verschijnt? Want Hij zal zijn als het vuur van een goudsmid en als zeep der blekers. En Hij zal zitten als een goudsmid en zilverlouteraar; Hij zal de kinderen van Levi reinigen en hen louteren als goud en als zilver.” Maleachi 3:1–3.’ The Desire of Ages, 161.

Johannes de Doper was de boodschapper die de weg bereidde opdat Christus plotseling zou komen en Zijn tempel reinigen, en William Miller volbracht hetzelfde voorbereidingswerk opdat Christus op 22 oktober 1844 plotseling naar het Allerheiligste zou komen.

„De komst van Christus als onze Hogepriester naar het Allerheiligste, tot de reiniging van het heiligdom, zoals voor ogen gebracht in Daniël 8:14; de komst van de Zoon des mensen tot de Oude van dagen, zoals voorgesteld in Daniël 7:13; en de komst van de Heer tot Zijn tempel, door Maleachi voorzegd, zijn beschrijvingen van dezelfde gebeurtenis; en dit wordt ook voorgesteld door de komst van de bruidegom naar de bruiloft, door Christus beschreven in de gelijkenis van de tien maagden, in Mattheüs 25.” The Great Controversy, 426.

Johannes en Miller waren een voorafbeelding van de reiniging die door Maleachi wordt uitgebeeld en die thans in onze tegenwoordige geschiedenis wordt volbracht.

‘De profeet zegt: “En ik zag een andere engel neerdalen uit de hemel, die grote macht had; en de aarde werd verlicht door zijn heerlijkheid. En hij riep krachtig met luider stem, zeggende: Gevallen, gevallen is het grote Babylon, en het is geworden een woonplaats van duivelen” (Openbaring 18:1, 2). Dit is dezelfde boodschap die door de tweede engel werd gegeven. Babylon is gevallen, “omdat zij alle volken heeft doen drinken van de wijn van de toorn van haar hoererijs” (Openbaring 14:8). Wat is die wijn?—Haar valse leerstellingen. Zij heeft de

wereld een valse sabbat gegeven in plaats van de sabbat van het vierde gebod, en heeft de leugen herhaald die Satan Eva het eerst in Eden vertelde—de natuurlijke onsterfelijkheid van de ziel. Vele verwante dwalingen heeft zij wijd en zijd verbreid, “lerende tot leringen de geboden der mensen” (Mattheüs 15:9).’

„Toen Jezus Zijn openbare bediening begon, reinigde Hij de tempel van haar heiligschennende ontheiliging. Onder de laatste daden van Zijn bediening was de tweede reiniging van de tempel. Zo worden ook in het laatste werk ter waarschuwing van de wereld twee onderscheiden oproepen tot de kerken gedaan. De boodschap van de tweede engel luidt: ‘Babylon is gevallen, is gevallen, die grote stad, omdat zij alle volken heeft doen drinken van de wijn van de toorn van haar hoererij’ (Openbaring 14:8). En in de luide roep van de boodschap van de derde engel wordt een stem uit de hemel gehoord, die zegt: ‘Ga uit van haar, Mijn volk, opdat gij aan haar zonden geen gemeenschap hebt en opdat gij van haar plagen niet ontvangt. Want haar zonden zijn opgestapeld tot aan de hemel, en God heeft aan haar ongerechtigheden gedacht’ (Openbaring 18:4, 5).” Selected Messages, boek 2, 118.

De twee tempelreinigingen tijdens Christus’ bediening, en de twee tempelreinigingen in de Milleritische geschiedenis, waren vervullingen van Maleachi hoofdstuk drie en wijzen vooruit naar de twee tempelreinigingen die op 11 september 2001 begonnen, toen de grote gebouwen van New York City door een aanraking van God werden neergehaald, en de machtige engel van Openbaring achttien neerdaalde om de aarde met zijn heerlijkheid te verlichten. Onder andere weerlegt dit het schotelgerecht van fabels dat wordt opgediend door de Laodiceaanse theologen van het adventisme, die beweren dat Ellen White de profeet Elia was die zou komen vóór de grote en geduchte dag des Heren. De tempelreiniging die plaatsvindt wanneer de engel van Openbaring achttien neerdaalt, begon zesentachtig jaar nadat Ellen White ter ruste was gelegd.

Johannes de Doper en zijn discipelen, Miller en de Millerieten, en Future for America vertegenwoordigen de boodschappers die de weg bereiden voor de Boodschapper van het verbond om plotseling tot Zijn tempel te komen en die te reinigen van haar heiligschennende ontwijding.

Elia vertegenwoordigt als symbool een man. Hij vertegenwoordigt een man die geroepen is uit de gewone levenswandel en geen priesterlijke theoloog is. Zijn bediening stelt de juiste bijbelse methodologie voor, namelijk de regels die door het hoogste gezag zijn gegeven. Zijn bediening staat in confrontatie met de methodologie van fabels, gewoonten en overleveringen van het huidige Laodiceïsche priesterschap. Hij bereidt de weg voor een reinigingsproces dat een nieuw uitverkoren volk doet opstaan uit de overblijfselen van een uitverkoren volk dat wordt voorbijgegaan. Het reinigingsproces is geplaatst binnen de context dat het plotseling plaatsvindt.

Elia vertegenwoordigt ook een bediening en een werk dat God in het bijzonder opricht en aanwijst als de exclusieve bediening van God.

Dit zullen wij aantonen in de geschiedenis van de Millerieten in het volgende artikel.

En het geschiedde ten tijde van het brengen van het avondoffer, dat de profeet Elia naderbij kwam en zei: HEERE, God van Abraham, Isaak en van Israël, laat heden bekend worden dat Gij God zijt in Israël, en dat ik Uw knecht ben, en dat ik al deze dingen naar Uw woord gedaan

heb. 1 Koningen 18:36.